

ת"פ 49530/08 - מדינת ישראל נגד חכמוני בעבודות ריצוף ופיתוח בע"מ, יוסף חכמוני

בית הדין האזרחי לעבודה באר שבע
ת"פ 49530-08 מדינת ישראל נ' חכמוני בעבודות
ריצוף ופיתוח בע"מ ואח'

לפני: כב' סגן הנשיא השופט צבי פרנקל
הנאשמים
מדינת ישראל
עו"ז ב"כ: עו"ד שרון יצחק

- נגד
הנאשמים
1. חכמוני בעבודות ריצוף ופיתוח בע"מ
 2. יוסף חכמוני
שניהם ע"ז ב"כ: עו"ד דותן ברדה

גזר דין

1. ביום 27.7.20 הרשעתني את הנאים בעבירות שיוחסו להם בכתב האישום, לפיהן הנאשם קיבלה עובדים זרים לעבודה מבלתי שהממונה או עובד משרד הפנים מטעמו היתר בכתב את העסקתם אצלם, כאשר הנאשם העסיקה את העובדים המפורטים בסעיפים 4א'-4י', 4טו'-4טז' בכתב האישום, בתקופה שבין 8.5.16 ועד לתאריך 8.9.19 שלא על פי היותר כדין. בזמןם הרלבנטיים לאיושם העובדים לא היו אזרחי מדינת ישראל או תושביה והנאשם קיבלה אותם והעסיקה אותם מבלתי שהיו רשאים לעבוד בישראל בכלל ואצל הנאשם בפרט.

כמו כן הואשמה הנאשם כי העסיקה את העובדים המפורטים בסעיפים 4ה'-4יז' בכתב האישום, ללא שהסדירה בעורם ביטוח רפואי כדין.

על פי כתב האישום הנאשם הפר את חובת הפקוח המוטלת עליו ולא עשה כל שאפשר כדי למנוע את העבירות שביצעה הנאשם. לנאשם יוחסן עבירות לפי סעיפים 2(א)(1) לחוק עובדים זרים, תשנ"א-1991 (להלן - חוק עובדים זרים או החוק), העסקה שלא כדין, סעיף 2(א)+(2) לחוק האמור וכן סעיף 1ג לחוק עובדים זרים, העסקה שלא היותר. כמו כן יוחסה לנאשם עבירה של העסקה שלא ביטוח רפואי, סעיף 2(ב)(3) לחוק. נוסף לעבירות האמורתיות ביחס לנאשם, לנאשם יוחסה אחוריות נוספת לפי סעיף 5 לחוק.

בהתאם להחלטת הדין הרשעתני את הנאים שיוחסו להם בכתב האישום.

עמוד 1

ב"כ המאשימה ביקש לגזר על הנאשםת קנס בסך של 360,000 ₪ בגין העסקת העובדים וקנס של 77,000 ₪ בגין אי עriticת ביטוח רפואי. ב"כ המאשימה ביקש לגזר על הנאשם קנס בשיעור של 75,000 ₪ בגין אחוריותו להעסקת העובדים וסך של 55,000 ₪ בגין אחוריותו לאי עriticת ביטוח רפואי. הנאשמים ביקשו להקל בעונשם מהסיבה שנפלו קורבן לנוכלים שהציגו בפניהם מצג שਮותר להעסיק את העובדים.

2. בהתאם לתיקון סעיף 113 לחוק העונשין, בשלב הראשון עלי' לקבוע האם מדובר בהרשעה בעבירה אחת או בכמה עבירות. אם מדובר בכמה עבירות יש לקבוע אם הן מהוות איורע אחד או איורעים נפרדים. בשלב השני עלי' לקבוע את מתחם הענישה ובשלב השלישי את נסיבותיהם האישיות של הנאים.

3. אף על פי שמדובר כמות גדולה של עובדים בהתאם לפסיקה, אני רואה בהעסקתם כאירוע אחד. מדובר בעבירה של העסקתם באותו זמן ונตอน ועל כן יש לקבוע מתחם ענישה אחד.

המאשימה ביקשה לראותה בהעסקת כל עובד כאירוע בודד וביקשה לקבוע שמתחם הענישה בגין כל עובד הוא בין 00 - 25,000 ₪. כשהकנס המקסימלי בגין העסקת כל עובד הוא 116,800 ₪.

בגין אחוריותו של נושא המשרה הקנס המקסימלי הוא 58,400 ₪ כאשר מתחם הענישה לטענת המאשימה הוא בין 00 - 20,000 ₪ בגין עובד בודד.

בגין העסקת עובדים ללא ביטוח רפואי, מתחם הענישה לעובד בודד הוא בין 00 - 5,000 ₪ לכל עובד וכן גם לגבי האחוריות של נושא המשרה, כאשר הקנס המקסימלי הוא 116,800 ₪ (פי ארבעה מהקנס הקבוע בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין).

26860-09-17
דינוים מקיפים על מתחם הענישה ראו בגזרי הדיון שכתבה השופטת יפית זלמנוביץ גיסין בהע"ז
מדינת ישראל נגד שלומי דרعي מיום 29.12.19 ובהע"ז 63001-01-18 מדינת ישראל נגד דוד ויוסף אוכל
רחוב בע"מ מיום 13.7.20.

באותם גזרי דין ניתחה השופטת זלמנוביץ גיסין את ההחלטה לגבי רמת הענישה הראיה ואין מקום להוסיף על הניתוח המקיף שערכה.

4. לאחר שקבעתי את מתחם הענישה יש לדון בנסיבות המיחוזות של הנאים. הנאים טענו שהם נפלו קורבן לנוכלים שהציגו בפניהם מצג שהעובדים הם חוקיים. בטיעוני טען ב"כ הנאים שהנאשם הוא מנכ"ל הנאשםת וקציבת העונשים כפי ש牒בשת המאשימה משמעותה מכת מנות כלכלית לנאים. ב"כ הנאים טען שמצוות הכלכלי של הנאשם הוא קשה, לטענתו, הוא עבר לגור בשכירות ונגרם לו נזק גדול מהעסקת אותם עובדים בבית המלון.

הנאשם אמר שהוא עוסק בתחום קרוב ל - 30 שנה, עבדתו לא רב והוא מבקש להמשיך להתפרנס בכבוד. המאשימה צירפה דוח עבירות של הנאשםת לפיו בשנת 2012 הוטל עליו קנס מנהלי בגין העסקת עובדים

זרים בניגוד לדין וללא ביטוח רפואי בשנת 2011 .

הנאשם טען שלא היה לו קשר לאותם עובדים אלא מדובר בחברה שהעסיקה אותם והוא רק היה מחויב לשלם להם.

.5. ב"כ המאשימה ביקש להחמיר עם הנאשמים לאחר שניהלו הליך לאחר שהעובדת בוצעה במסגרת עבודתם. לנאשמת יש עבר פלילי ולאור אופי הטענות שהעלו במהלך המשפט אין מקום להקל עליהם.

.6. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ומשהנאשמים לא הגיעו כל ראיות לגבי מצבם הכלכלי או נסיבות מיוחדות, לא מצאתה שיש נסיבות מיוחדות של הנאשמים שיש להקל עליהם. הנאשם תיאר שהוא חזר לעבוד עם המלון וuisokio ממשיכים להיות פעילים.

.7. אף על פי שקבעתי שמדובר באירוע אחד אין להתעלם מתקופת ההתקשרות הארכאה וממספרם הגדל מאד של העובדים. בנסיבות אלה יש מקום לגוזר על הנאשמת קנס בסך של 116,800 ₪ בגין העסקת כל העובדים. לשם השווה בית הדין הארץ פסק בעניין בע"פ 19-02-61440 **דגמים בע"מ נגד מדינת ישראל** קנס בסך של 70,080 ₪ בגין העסקת שני עובדים בלבד בתקופה דומה.

אשר לנאשם, בגין אחיזתו כנושא לעסקת העובדים, אני גוזר קנס בסך של 58,400 ₪. מדובר במספר רב של עובדים ובתקופה ארוכה ועל כן העונשה צריכה להיות ברף העליון.

אשר להעסקת העובדים ללא ביטוח רפואי, לאור כמות העובדים אני גוזר על הנאשמת קנס בשיעור של 77,000 ₪ כאשר הקנס המקסימלי הוא 116,800 ₪ ועל הנאשם אני גוזר קנס בשיעור של 55,000 ₪ כאשר הקנס המקסימלי הוא 58,400 ₪. לגבי החומרה בהעסקת עובדים זרים ללא היתר ראו סעיפים 8 עד 10 בגין דינה של השופטת יפית זלמנוביץ גיסין בע"ז 17-09-26860 ולגבי החומרה בהעסקת עובדים זרים ללא ביטוח רפואי ראו סעיף 15 בגין דינה של השופטת יפית זלמנוביץ גיסין בע"ז 18-01-63001.

כמו כן אחיב כל אחד מהנאשמים לחתום על התcheinות להימנע מביצוע עבירות בהן הורשעו.

.8. סופו של דבר, אני גוזר על הנאשמת קנס כולל בשיעור של 193,800 ₪. לאור טענות הנאשמת לגבי מצבה הכלכלי, אף על פי שלא הցנו אסמכתאות, אפשר לנאשמת לשלם את הקנס ב - 60 תשלוםמים שווים של 3,200 ₪ כל אחד.

התשלום הראשון החל ביום 1.10.2011 ובכל 1 בחודש לאחר מכן. אם אחד התשלומים לא ישולם במועד תעמוד יתרת הקנס שלא שולמה לפירעון מיד.

הנאשם ישלם קנס כולל בשיעור של 113,400 ₪. לאור טענת הנאשם לגבי מצבו הכלכלי, אני מסביר לנאשם לשלם את הקנס ב - 60 תשלוםמים שווים של 1,890 ₪ כל אחד.

התשלום הראשון החל ביום 1.10.20 ובסך 1 בחודש שלאחר מכן. אם אחד התשלומים לא ישולם במועד תumedו יתרת הכנס שלא שולמה לפירעון מיד.

כל אחד מהנאשמים יחתום על התcheinות להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע במשך שלוש שנים מהיום. הנואשם תחתום על התcheinות בסך של 116,800 ₪ והנאשם על התcheinות בסך של 58,400 ₪. הנואשמים יחתמו על התcheinות עד ליום 1.10.20.

.9. הנואשמים מופנים לזכירות בית הדין לחתום על התcheinויות להימנע מעבירה ולקבלת שוברי תשלום.

.10. זכות ערעור דין.

.11. לביקשת הצדדים מהיום גזר הדין ישלח אליהם בדואר רשום ובאמצעות הפקסימיליה.

ניתן היום, כ"ז אב תש"פ, 16 אוגוסט 2020, בהעדר הצדדים.